

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ В ДЕМОКРАТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Доп. – доц. Панченко А.І.

Головною формою організації політичної діяльності громадян в сучасному демократичному суспільстві є політичні партії, які виконують різноманітні функції, сприяючи стабільності в державі, легітимності політичної влади.

В умовах транзитної політичної системи в Україні, коли молода демократія тільки спинається на ноги, численні політичні партії не набули значної кількості людей в своїх організаціях, не мають бажаного для них ступеню впливу на владу, на суспільство, на громадян своєї країни. І все ж вимальовується певна здатність окремих політичних сил до організації змагальності в боротьбі за владу в процесі підготовки до виборів, і в реалізації їх результатів, в прагненні до пошуку компромісів та узгодження інтересів в розподілі влади.

Проходження до парламенту України у ході пропорційних виборів 26 березня 2006 р. обмеженої кількості політичних сил свідчить про виокремлення найбільш авторитетних політичних партій, яке стало можливим в зв'язку з їх внутрішнім організаційним зміцненням, а також з'явилося результатом створення відповідного правового поля не тільки їх функціонування, але й самого виборчого процесу.

Зростання ролі інституту політичних партій, його ефективності і впливу на суспільство, на нашу думку, є однією з основних умов консолідації і розвитку політичної системи в Україні на шляху трансформаційних процесів.

Тим не менш в останні роки українські політичні партії мають певні труднощі і проблеми в політичній і організаційній діяльності, які в значній мірі пов'язані не тільки з кризою в розвитку інституту політичних партій в країнах ліберальної демократії, але й в самій Україні. До симптомів кризи можна віднести, по-перше, зменшення членства в партіях, по-друге, відрив політичних партій від традиційної соціальної бази і

послаблення стабільності у партійній ідентифікації виборців, по-трете, зниження довіри електорату до партій, їх політичних лідерів і еліт та інші.

Не сприяють зростанню авторитету політичних партій і процеси, що відбуваються в середині їх самих. Якщо в традиційних масових партіях була чітко окреслена соціальна база, ідеологічно орієнтація, то з часом, в кінці ХХ ст., політичні партії намагалися привернути до себе людей із різних соціальних, етнічних, релігійних та інших груп для того, щоб збільшити число виборців і впливати на вирішення ключових питань поточного моменту. Такі політичні партії стали називати універсальними партіями.

В українській палітрі політичних партій, в діяльності перш за все правого і центристського спрямування, відмінності в програмі, мало відчутні і ідентифікуються в основному, виборцями за особистістю лідерів.

В 1997 р. в умовах запровадження в українську політичну практику елементів партійно-пропорційної виборчої системи розпочався процес створення партійних блоків і об'єднань. Виборчий закон 2004р. посилив цю тенденцію, закріпивши тільки пропорційну виборчу систему, і встановив трьохвідсотковий бар'єр для проходження у владу.

Цей процес, з одного боку, дає можливість ввійти до владних структур, впливати на прийняття владних рішень, а з другого боку, нівелюються в очах виборців відмінності політичних партій за ідеологічними, програмними ознаками.

Не сприяє упізнаванню політичної партії в сучасній Україні урізноманітнення їх організаційних форм. Так партія "зелених" поєднує в собі особливості соціального руху і риси партійної організації, що означає відсутність жорсткого централізму і підпорядкованості низів верхівці.

В українському суспільстві в ставленні до політичних партій відчувається і певна криза представницької демократії, яка викликана якісним складом Верховної Ради незалежно від партій-переможців за майновими статками, інтелектуальними, культурними характеристиками, за працьовитістю, чесністю,

здатністю до компромісів, лояльністю, вмінню поважати закон, дотримувати слова і виконувати обіцяне.

Всі ці процеси слугують основою для окремих політологів сприймати політичні партії як декоративний елемент ліберальної демократії.

І все ж, стверджуючи, що природа і роль політичних партій зазнали в останній час суттєвих змін, треба зазначити, що сучасні партії не повинні і не можуть повторити всі стадії розвитку попередниць. Фактично, в сучасному суспільстві немає реальної альтернативи політичним партіям.

Не дивлячись на кризу представницької демократії, її механізми діють, тому будуть діяти і політичні партії. Буде змінюватися роль і функції партій, буде змінюватися їх форма в залежності від тенденцій та особливостей розвитку демократичних, політичних систем країни.

КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

MANAGEMENT OF AN INSTITUTION OF HIGHER LEARNING POTENTIAL

Illiashenko Nataliya , post-grd. student

Higher education is characterized by high moral values, provides for the formation of capabilities and human goals, which determine the historical destiny of the nation.

Unfortunately, at present there are many problems in the market of higher education. The most important of them are decrease in the number of potential applicants and increase in the number of institutions of higher learning. That's why the institutions of higher learning severely compete.

Only powerful institutions, which have a certain strategy for the future and make good use of their potential, are able to win this competition.

An institution of higher learning potential means its ability of the rational utilization of the available material and non-material